

undrivingsværdig — man har vist sjælden i en parlamentarisk Forsamling set Føreren for et politisk Parti rykke ind i et andet politisk Parti og føre det an i de vigtigste Sager —, denne Mand udtalte den 12. Marts 1906, da Sagen om Rekylgeværene var til Behandling: „Jeg er ganske uenig med den højtærede Minister i, at han der har handlet ud fra en af Finansudvalget udtrykkelig eller stiltiende godkendt Praksis. Nej, en saadan Praksis har aldeles ikke foreligget.“ Den Mand, som nu fører Tøjlerne indenfor Regeringspartiet, udtalte selv i Fjor: Nej, en saadan Praksis har aldrig foreligget. Denne Mand, hvis Ord den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister kommer til at tage en lille Smule Hensyn til, fortsatte: „Den højtærede Minister sagde, at der aldrig fra Finansudvalgets Side var blevet forlangt en Meddelelse om, hvor stort dette Udbytte var, og at der aldrig var bleven forlangt Medbestemmesret over dets Anvendelse“, og dertil svarede saa det ærede Medlem for Æbeltoft: „Nej, af den ganske simple Grund, at vi havde al mulig Anledning til at antage, at der ikke var noget nævneværdigt Udbytte, der er aldrig blevet gjort os nogen som helst Meddelelse derom“. Og han fortsætter: „Altsaa, der har ikke været nogen som helst Praksis, og Forsvarsministeren maatte efter min Mening absolut gaa ud fra, at naar der indvandt en større Fortjeneste, maatte han handle efter almindelige konstitutionelle Regler og komme til Rigsdagen med Forlangende om at disponere over den til militære Formaal, hvis han ønskede det, ellers maatte det være en given Ting, at den indgik i Statskassen.“ Og denne store politiske Autoritet fortsatte yderligere: „Det er mig ganske ufatteligt, at dette ikke er sket. Jeg forstaar ikke, hvorfor Ministeren ikke lige fra første Færd af har fulgt den Vej, som var den slagne Landevej i denne Sag.“ Se, her har den højtærede Forsvarsminister Ord for denne Sag fra en Autoritet, hvis Værd den højtærede Konseilspræsident ikke længere ganske kan underkende, og her har den højtærede Konseilspræsident Aarsagen til, at hele denne Sag blev dragen frem til en vidtløftig politisk Drøftelse. Hvis det er denne politiske Drøftelse, som er Skyld i, at Rekylfabrikationen er standset — hvilket for øvrigt er ganske tvivlsomt, thi der kan være mange andre Grunde, det kunde ogsaa være, at disse Rekylmaskiner, man fik, ikke vare saa tilfredsstillende, som de kunde være, at man tænkte sig Muligheden af at forbedre dem

og vilde vente med yderligere Bestillinger, til man havde set, om saadanne Forbedringer ikke kunde gennemføres, og saaledes kan der være andre Grunde, som kunne forklare, at Fabrikationen indtil videre er standset — men skulde det, siger jeg, være den offentlige Forhandling fra i Fjor, som er Skyld i, at Fabrikationen er standset, paahviler Ansvarer derfor den højtærede Forsvarsminister, thi det var hans Holdning, der nødvendiggjorde en saadan offentlig Forhandling.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det var ikke min Holdning, der nødvendiggjorde det for de ærede Medlemmer at bringe alle disse Fabrikationsoplysninger her ned i Tinget. Tværtimod, jeg havde udtrykkelig i Finansudvalget gjort opmærksom paa Faren derved. Jeg var, da Finansudvalget ønskede en anden Aftale, ønskede, at Fortjenesten ved Fabrikationen skulde gaa lige i Statskassen, villig til at gaa ind derpaa, og de ærede Medlemmer kunde meget godt i Fjor have draget til Felts mod mig ud fra de Synspunkter, de nu en Gang havde anlagt paa min Virksomhed, uden at have optraadt her paa den Maade, de gjorde, og derved skadet baade Staten og Arbejderne. Det Forhold komme de ærede Medlemmer ikke bort fra, selv om de læse hele Rigsdagstidenden fra i Fjor op.

Zahle: Det er ganske rimeligt, at de Angreb, som fremsættes imod den højtærede Konseilspræsident, ikke forekomme ham behagelige, og at han har et og andet at indvende imod dem, men han er neppe en objektiv Dommer i den Sag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): De Angreb, der ere fremsatte imod mig, have aldrig forekommet mig mindre ubehagelige end netop i dette Øjeblik.

K. M. Klausen: Naar Oplysningerne vedrørende denne Sag i Fjor kom herved i Salen, var det gennem den Skrivelse, som fulgte med Betænkningen, det var paa Grundlag af skriftlige Oplysninger, vi havde modtaget af Ministeren. Det forekommer mig, at overfor alt det hemmelige og skjulte, der har været i denne Sag, var der ikke andet at gøre, end at denne Sag maatte bringes offentligt frem, at den maatte belyses helt og fuldt ud. Det forekommer mig, at det er en fortjenstlig Handling, at denne Sag er bleven belyst helt og fuldt ud.